

Kotnikova 5, 1000 Ljubljana

T: 01 400 3311
F: 01 433 1031
E: gp.mgrt@gov.si
www.mgrt.gov.si

PREDLOG

EVA 2016-2130-0065

Na podlagi desetega odstavka 68. člena Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 63/16) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o mediaciji v sporih v zvezi z avtorsko ali sorodnimi pravicami

1. člen
(vsebina)

(1) Ta uredba določa postopek mediacije v sporih v zvezi z avtorsko ali sorodnimi pravicami med kolektivno organizacijo, reprezentativnim združenjem uporabnikov, uporabnikom ali imetnikom pravic (v nadaljnjem besedilu: stranka) v primerih, določenih z zakonom, ki ureja kolektivno upravljanje avtorske in sorodnih pravic (v nadaljnjem besedilu: zakon), stopnjo in vrsto izobrazbe, druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati mediator za mediacijo po tej uredbi, ter nagrado za mediatorja.

(2) Izraz sporazum o mediaciji, uporabljen v tej uredbi, pomeni sporazum, s katerim se stranki dogovorita, da bosta z mediacijo reševali vse ali nekatere spore v zvezi z avtorsko in sorodnimi pravicami, ki so nastali ali utegnejo nastati med njima.

(3) Sporazum o mediaciji lahko stranki skleneta v obliki mediacijske klavzule, vključene v predhodno sklenjeno pogodbo ali sporazum, vključno s skupnim sporazumom, ki ga skleneta po določbah zakona, ali v obliki posebne pogodbe.

I. ZAČETEK POSTOPKA

2. člen
(predlog)

(1) Postopek mediacije se začne z vložitvijo predloga za mediacijo (v nadaljnjem besedilu: predlog) pri Uradu Republike Slovenije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: urad).

(2) Predlog vložita stranki sporazuma o mediaciji skupno ali ena izmed njih v zadostnem številu za urad, mediatorja in drugo stranko, če predloga nista vložili stranki skupno.

(3) Predlog vsebuje:

a) podatke o strankah sporazuma o mediaciji, ki omogočajo vzpostavitev stika z njima, kot so njuni imeni oziroma firmi, poštna naslova, naslova elektronske pošte, številke telefona in osebna imena zakonitih zastopnikov in morebitnih pooblaščenecv strank;

b) kratek opis spornega primera;

c) kopijo sporazuma o mediaciji, razen v primerih, ko se lahko na podlagi zakona zahteva posredovanje mediatorja brez sporazuma o mediaciji.

(4) Urad pošlje predlog drugi stranki, razen če sta predlog vložili stranki sporazuma o mediaciji skupno ali če predlog ne vsebuje podatkov, ki omogočajo vzpostavitev stika z drugo stranko. V tem primeru urad pozove stranko, ki je vložila predlog, naj ga ustrezno dopolni.

3. člen (izbira mediatorja)

(1) Če stranki še nista izbrali mediatorja, ju urad po prejemu predloga pozove, da najkasneje v dveh mesecih od vložitve predloga skupaj izbereta enega izmed mediatorjev s seznama mediatorjev, ki jih določi Vlada Republike Slovenije, in o tem obvestita urad. Če v določenem roku stranki uradu ne sporočita imena skupno izbranega mediatorja, se šteje, da mediacija ni uspela, o čemer urad obvesti obe stranki.

(2) Urad obvesti izbranega mediatorja in mu pošlje predlog.

II. MEDIACIJA

4. člen (dolžnosti in odgovornost mediatorja)

(1) Mediator ne sme začeti mediacije ali že začete mediacije nadaljevati, dokler strankama ne razkrije vseh okoliščin, ki bi lahko vplivale na njegovo neodvisnost in nepristranost oziroma bi lahko ustvarile vtis, da ni popolnoma nevtralen.

(2) Mediator mora strankama zagotoviti pošteno obravnavanje, pri čemer mora upoštevati vse okoliščine primera.

(3) Dolžnosti mediatorja iz prvega in drugega odstavka tega člena trajajo ves čas postopka.

(4) Mediator ni odgovoren strankama za dejanja ali opustitve v postopku mediacije, razen če gre za namerne napake.

5. člen (postopek mediacije)

(1) Mediator vodi postopek tako, kot šteje za najbolj primerno, upošteva okoliščine primera, izražene interese strank in potrebe po hitri rešitvi spora.

(2) Mediator lahko po posvetu s strankama določi rok, v katerem mora vsaka stranka njemu predložiti poročilo, v katerem na kratko opiše primer, svoje zahteve in razloge zanje ter trenutno stanje primera. Skupaj s poročilom stranka posreduje podatke in gradivo, za katere oceni, da so potrebni za namene mediacije in zlasti za opredelitev spornih vprašanj.

(3) Mediator lahko kadarkoli v postopku mediacije predlaga, da stranka predloži dodatne podatke in gradivo, za katere oceni, da bi lahko koristili mediaciji.

(4) Mediator določi kraj in čas posameznega sestanka s strankama, pri čemer se lahko ločeno srečuje in vzdržuje stike tudi s posamezno stranko. Stranki imata lahko na sestankih z mediatorjem svoje zastopnike ali svetovalce.

6. člen (predlog mediatorja)

(1) Mediator lahko kadar koli strankama predlaga rešitev primera, na način, ki ga oceni za ustreznega.

(2) Šteje se, da je predlog mediatorja sprejet, če nobena od strank ne ugovarja v treh mesecih od njegove vročitve.

(3) Kadar mediator meni, da nekega primera ni mogoče rešiti z mediacijo, lahko strankama predlaga postopke ali načine, za katere meni, da bi ob upoštevanju okoliščin spora in poslovnih odnosov med strankama omogočili najučinkovitejšo in najcenejšo rešitev tega primera.

7. člen (zaključek mediacije)

Mediacija se zaključi z dnem:

- a) ko kolektivna organizacija in reprezentativno združenje uporabnikov skleneta skupni sporazum po določbah zakona;
- b) sklenitve poravnave med strankama glede dela ali vseh spornih vprašanj;
- c) ugotovitve mediatorja, da po njegovem mnenju nadaljevanje mediacije ne bi pripeljalo do rešitve primera;
- d) ko urad ali mediator prejme pisno izjavo stranke, da odstopa od sporazuma o mediaciji.

8. člen (obvestilo mediatorja)

Ko se mediacija zaključi, pošlje mediator strankama in uradu pisno obvestilo, v katerem navede datum zaključka mediacije in vrsto izida mediacije iz prejšnjega člena te uredbe, ter opiše uspešnost mediacije.

III. ZAUPNOST IN TAJNOST MEDIACIJE

9. člen (zaupnost in tajnost mediacije)

(1) Vsi, ki so vključeni v mediacijo, zlasti mediator, stranki ter njuni zastopniki in svetovalci, izvedenci, delavci urada in druge osebe, navzoče na sestankih strank z mediatorjem, morajo spoštovati zaupno naravo mediacije in ne smejo uporabiti ali razkriti tretjemu nobenega podatka oziroma informacije, ki se nanaša na mediacijo ali je bila pridobljena med njo, razen če se stranki in mediator dogovorijo drugače. Ob zaključku mediacije vrnejo vsa poročila, dokumente in drugo gradivo stranki, ki jih je predložila, ne da bi zadržali njihove kopije, razen če se stranki dogovorita drugače.

(2) Mediator ne sme razkriti drugi stranki podatkov, gradiv ali drugih informacij brez izrecnega dovoljenja stranke, ki mu je podatke, gradivo ali druge informacije dala. Ta dolžnost traja ves čas postopka in po njegovem zaključku.

(3) O sestankih med strankama in mediatorjem se ne vodi zapisnik.

(4) Urad ne sme brez pisnega dovoljenja strank nikomur razkriti obstoja ali izida mediacije.

(5) Urad ohrani podatke o strankah, vsebini spornih vprašanj, ki so se reševala v mediaciji in obvestilo mediatorja o uspešnosti oziroma neuspešnosti mediacije. Urad lahko vključi v letna poročila, ki jih objavlja v zvezi s svojo dejavnostjo, podatke o številu in izidu mediacij ter vsebini spornih vprašanj, ki so se reševala v mediaciji pod pogojem, da ti podatki ne razkrijejo identitete strank ali posebnih okoliščin primera.

10. člen (prepoved uporabe dejstev in dokazov)

(1) Mediator in stranki ne smejo, razen če se drugače dogovorijo, v sodnem ali katerem koli drugem postopku predlagati kot dokaz:

- a) dejstva, da je ena od strank predlagala mediacijo ali hotela sodelovati v njej;
- b) stališč, ki jih je stranka v postopku mediacije zastopala, in predlogov, ki jih je dala;
- c) izjav o dejstvih ali priznanja zahtev ali dejstev, izvedenih v postopku, če take izjave ali priznanja niso del doseženega sporazuma;
- d) predlogov, ki jih je v postopku mediacije oblikoval mediator;
- e) dejstva, da je ena od strank v postopku mediacije pokazala pripravljenost sprejeti predlog nasprotne stranke;
- f) listin, ki so bile izdelane za potrebe postopka mediacije, ali listin, za katere se stranki v postopku mediacije dogovorita, da jih bosta uporabljali v katerem koli drugem postopku.

(2) Določba prvega odstavka se uporablja ne glede na obliko informacije ali dokaza.

IV. STROŠKI MEDIACIJE IN NAGRADA MEDIATORJA

11. člen (stroški mediacije)

(1) Vsaka stranka nosi svoje stroške mediacije sama, razen če se stranki dogovorita drugače.

(2) Skupne stroške mediacije, ki vključujejo zlasti nagrado mediatorja, potne stroške mediatorja in stroške, povezane s pridobivanjem izvedenskih mnenj, krijeta stranki po enakih delih, razen če se dogovorita drugače.

(3) Višino nagrade mediatorja ter način in čas plačila določijo stranki in mediator po posvetu.

12. člen (predujem)

(1) Mediator, potem ko je izbran, lahko določi znesek predujma za stroške mediacije, ki ga mora položiti vsaka stranka na račun, ki ga določi mediator.

(2) Če stranka v petnajstih dneh po drugem pisnem opominu mediatorja ne položi predujma, se šteje, da je mediacija zaključena. Mediator o tem pisno obvesti stranki in navede datum zaključka mediacije.

(3) Po zaključku mediacije mediator predloži strankama obračun nagrade in drugih stroškov mediacije ter zneskov predujmov in strankama vrne ostanek oziroma zahteva plačilo manjkajočega zneska.

V. POGOJI ZA MEDIATORJA IN SEZNAM MEDIATORJEV

13. člen (pogoji za mediatorja)

(1) Mediator je lahko oseba z univerzitetno izobrazbo, ki je opravila najmanj 40-urni program usposabljanja iz mediacije, ima vsaj pet let delovnih izkušenj, znanje na področju avtorskega prava ter znanje slovenskega in vsaj enega tujega jezika.

(2) Kandidati za mediatorje vložijo prijavo pri uradu. Prijavi morajo priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za mediatorja.

(3) Urad obvesti kandidate, ki ne izpolnjujejo pogojev za mediatorja, o razlogih, zaradi katerih ne morejo biti mediatorji.

(4) Prijavljene kandidate, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, Vlada Republike Slovenije določi za mediatorje.

(5) Seznam mediatorjev se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

14. člen (prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o mediaciji. v sporih v zvezi z avtorsko ali sorodnimi pravicami (Uradni list RS, št. 35/05).

15. člen (začetek veljavnosti)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.
Ljubljana, dne .
EVA 2016-2130-0065

Vlada Republike Slovenije
dr. Miroslav Cerar l. r.
Predsednik

I. UVOD

1. Pravna podlaga

Uredbo o mediaciji v sporih v zvezi z avtorsko ali sorodnimi pravicami sprejema Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za področje avtorske in sorodnih pravic.

Pravna podlaga so določbe desetega odstavka 68. člena Zakona o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (Uradni list RS, št. 63/16, v nadaljevanju: ZKUASP), ki predvidevajo izdajo uredbe, ki natančneje predpiše postopek mediacije, stopnjo in vrsto izobrazbe ter druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati mediator, ter nagrado za mediatorja.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Mediacijski postopek sodi med alternativne načine reševanja sporov, ki ga je poznal že Zakon o avtorski in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 68/08, 110/13 in 56/15, v nadaljevanju: ZASP). Leta 2005 je bila sprejeta Uredba o mediaciji v sporih v zvezi z avtorsko ali sorodnimi pravicami (Uradni list RS, št. 35/05, v nadaljevanju: uredba). Gre za neobvezujoč zunaj sodni postopek, s katerim udeleženci na podlagi sporazuma o mediaciji s pomočjo mediatorja rešujejo medsebojne spore.

Prednost mediacije pred ostalimi vrstami postopkov so predvsem manjši stroški, hitrost postopka, nadzor nad postopkom, večja prožnost in neformalnost, ki olajša obravnavo in dostopnost za udeležence v sporih.

Tako določbe 68. člena ZKUASP omogočajo kolektivnim organizacijam, reprezentativnim združenjem uporabnikov, uporabnikom in imetnikom pravic na podlagi sporazuma o mediaciji oziroma v primerih določenih z drugim odstavkom 68. člena tudi brez takega sporazuma, uporabo instituta mediacije.

Določbe desetega odstavka 68. člena ZKUASP predvidevajo izdajo uredbe, ki natančneje predpiše postopek mediacije, stopnjo in vrsto izobrazbe ter druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati mediator, ter nagrado za mediatorja. V skladu z 82. členom ZKUASP je potrebno uredbo uskladiti v šestih mesecih od uveljavitve ZKUASP.

Zaradi prenehanja veljave 163. člena ZASP, ki je urejal mediacijo, se vsebina usklajuje z novo Uredbo o mediaciji v sporih v zvezi z avtorsko ali sorodnimi pravicami, kamor so vneseni določeni popravki in dopolnitve glede na določbe ZKUASP.

K 1. členu:

Glede vsebine se širi krog strank, saj ne gre več le za primere sporov med kolektivnimi organizacijami in reprezentativnim združenjem uporabnikov, ampak tudi med kolektivno organizacijo in posameznim uporabnikom ali posameznim imetnikom pravic. Prav tako je na podlagi drugega odstavka 68. člena ZKUASP dovoljen postopek mediacije med posameznim uporabnikom in posameznim imetnikom pravice, in sicer brez sklenjenega sporazuma o mediaciji.

K 2. členu:

Predlog se vložijo pri Uradu RS za intelektualno lastnino (v nadaljevanju: URSIL). Tretji odstavek 2. člena določa vsebino predloga, ki mora vsebovati podatke o strankah sporazuma o mediaciji, kratek opis spornega primera in kopijo sporazuma o mediaciji. Podlaga je praviloma sporazum, s katerim se stranki dogovorita, da bosta z mediacijo reševali vse ali nekatere spore v zvezi z avtorsko in sorodnimi pravicami, ki so nastali ali utegnejo nastati med njima. Na podlagi drugega odstavka 68. člena ZKUASP pa dovoljen postopek mediacije med posameznim uporabnikom in posameznim imetnikom pravice, tudi brez sklenjenega sporazuma o mediaciji.

Postopek izbire mediatorja, ki je določen v 3. členu se ne spreminja. Tudi sam postopek mediacije, ki je določen v 4. – 8. členu uredbe se glede na določbe do sedaj veljavne uredbe bistveno ne spreminja. V nadaljevanju so navedene spremembe pri posameznih členih.

K 5. členu:

Prvi odstavek 5. člena določa, da mediator postopek vodi kot šteje za najbolj primerno, pri čemer upošteva vse okoliščine primera, izražene interese strank in potrebo po hitri rešitvi spora. Glede na določbe drugega odstavka lahko mediator po posvetu s strankama določi rok, v katerem mora vsaka stranka samo njemu predložiti poročilo, v katerem na kratko opiše primer, svoje zahteve in razloge zanje ter trenutno stanje primera.

K 6. členu:

6. člen uredbe se s spremembo prilagaja petemu odstavku 68. člena ZKUASP in v drugem odstavku določa, da se šteje, da je predlog mediatorja sprejet, če nobena od strank ne ugovarja v treh mesecih od njegove vročitve.

K 7. členu:

V 7. členu se prva alineja glede zaključka mediacije spremeni in sedaj opredeljuje, da skupni sporazum po določbah zakona skleneta kolektivna organizacija in reprezentativno združenje uporabnikov. Mediacija se zaključi tudi s sklenitvijo poravnave med strankama glede dela ali vseh spornih vprašanj, ki niso vezana na vsebinsko omejitev pravic.

K 8. členu:

Zamenjava vrstilnega števnik z besedo »prejšnjemu«.

K 9. členu:

Za postopek je pomembna tudi zaupnost in tajnost mediacije, ki jo morajo spoštovati vsi vključeni v mediacijo, zlasti mediator, stranki ter njuni zastopniki in svetovalci, izvedenci, zaposleni urada in druge osebe, navzoče na sestankih strank z mediatorjem. Ob zaključku mediacije se zato vrnejo vsa poročila, dokumente in drugo gradivo stranki, ki jih je predložila, ne da bi zadržali njihove kopije, razen če se stranki dogovorita drugače. Ob tem je obveznost mediatorja za varstvo podatkov, gradiv in drugih informacij vezana na ves čas trajanja postopka in glede na spremembo tudi po njegovem zaključku. Glede na spremembo v petem odstavku, URSIL ohrani podatke o stranki in vsebini spornih vprašanj, ki so se reševala v mediaciji..

Iz tega izhaja tudi prepoved uporabe dejstev in dokazov v sodnem ali katerem koli drugem postopku, kjer glede na dosedanje besedilo ni sprememb (10. člen).

Nespremenjene ostajajo tudi določbe o stroških mediacije in nagradi mediatorja. Vsaka stranka nosi svoje stroške mediacije sama, razen če se stranki dogovorita drugače. Skupne stroške mediacije (zlasti nagrada mediatorja, potne stroške mediatorja in stroške, povezane s pridobivanjem izvedenskih mnenj), krijeata stranki praviloma po enakih delih. Višino nagrade mediatorja ter način in čas plačila določijo stranki in mediator po posvetu (11. člen). Mediator lahko določi tudi znesek predujma za stroške mediacije, ki ga mora položiti vsaka stranka na račun, ki ga določi mediator (12. člen).

Pogoji za mediatorja so določeni v 13. člen in ostajajo nespremenjeni. Mediator je lahko oseba z izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ki je opravila najmanj 40-urni program usposabljanja iz mediacije, ima vsaj pet let delovnih izkušenj, znanje na področju avtorskega prava ter znanje slovenskega in vsaj enega tujega jezika.

K 14. členu:

Z dnem uveljavitve nove uredbe preneha veljati uredba iz leta 2005.

K 15. členu:

Ker predlagana uredba vključuje manjše popravke, je določen običajen rok za začetek njene veljavnosti.